

DE KALFORTSE KLOK

UITGEVER

Dorpshuis Vrededaal vzw
Leopold Van Kerckhovenstraat 1
2870 PUURS-SINT-AMANDS
e-mail: dorpshuis@kalfort.be

REDACTIEADRES

Luc Schokkaert
Kalfortdorp 16
2870 PUURS-SINT-AMANDS
Tel. 03 889 97 15
e-mail: info@kalfort.be

KALFORT OP HET INTERNET

<http://www.kalfort.be/>

WERKTEN MEE AAN DIT NUMMER

Eddy Daems
Anke Hens
Ludo Schevenhals
Kurt Suenens
Wout Van Den Eede
Jan Van De Voorde
Sam Winckelmans

Dorpshuis
Vrededaal vzw
Kalfort

INHOUD

- 3 Inhoud
- 4 Woord vooraf
- 5 Uit de oude doos
- 6 Gesprekje met Ludo Schevenhals
- 9 Nieuws van de Concordiavrienden
- 11 Maniflex en Kalfort Kermis
- 12 Maria-omwegang 2021
- 15 OKRA terug uit de startblokken
- 16 Huldlied Louis Van Der Linden
- 18 Kermis in het dorpshuis
- 19 Woordje vanuit de parochie
- 20 Familienieuws
- 22 Kalfortse kalender

De Kleine Amer was een echte volkswijk, waar schippers en boeren woonden. We stellen ons er niet veel vragen bij. Maar tot in 1958 hoorde de Kleine Amer tot de parochie Puurs. Voor het bijwonen van de mis, voor een doopsel, huwelijk of begrafenis stapten de mensen van de Kleine Amer via het kerkwegje (achter het huis Van Assche) of langs de kerk van Kalfort naar Puurs. Na de aanleg van de rijksweg N16 werd de Kleine Amer - en dus ook de Vijverstraat- bij Kalfort gevoegd. Getuigen van het volkse karakter van de wijk zijn zeker de huisjes van "de roef".in de Vijverstraat, in een pentekening vastgelegd door Jan Van De Voorde..

WOORD VOORAF

Beste lezer

Op 2 oktober namen we afscheid van mijn oud-buurman Jos De Wachter. In zijn uitvaart werd benadrukt hoe belangrijk Kalfort voor hem was, hoe fier hij was op zijn dorp en zijn ommegang... Begin juli overleed pater Fons Heymans, jarenlang onze pastoor. Hij was al een tijdje weg uit Kalfort, maar na zijn dood bleek hoe belangrijk de Kalfortse periode voor hem wel niet was geweest, hoe veel genoeg hij had beleefd aan het samenzijn en het werken in onze dorpsgemeenschap. Tijdens Kalfort zingt, werd er een ode gebracht aan Louis Van Der Linden, volksfiguur en Kalforts icoon. Tijdens de ommegang schonken we ook aandacht aan de pas overleden Jules Maes, voor wie zijn plaats in de ommegang zo belangrijk was, dat ze binnen de familie wordt doorgegeven. En zo kunnen we nog wel meer mensen in herinnering brengen.

Even zovele figuren, even zovele verhalen... zo verscheiden en met aparte accenten, met maar één rode draad: allemaal hebben ze als sociaal wezen dat samenzijn nodig. Wij onthouden deze verhalen, die ons sterken in waar we mee bezig zijn, ieder met zijn rol, ieder op zijn plaats: onze Kalfortse gemeenschap stevig bij elkaar houden, onze tradities voortzetten, mensen gedenken en hun taken opnemen waar zij ze hebben moeten neerleggen... Is er dan toch dat Kalfortgevoel, waarom velen ons benijden?

Nu we de herfst ingaan en ons dorpshuis eindelijk opnieuw de verenigingen kan ontvangen om samen te zijn en te werken aan verbinding, scheppen we weer alle moed bij elkaar om voort te doen, niet op te geven, ervan overtuigd dat wat we doen waardevol is voor vele mensen rondom ons. Doe je me aan de estafette en raap je ook een stokje op?

Hou jullie gezond en veel leesplezier.

De redactie.

UIT DE OUDE DOOS

Kalfort Kermis hangt aan elkaar met jarenlange tradities: de foor, het muziek, de braderij, de Ronde van Kalfort, de mosselrestaurants, maar zeker ook Kalfort Zingt, dat dit jaar aan zijn 17de editie toe was. Er wordt gezongen naar hartelust. Maar Eddy en Gunter weten ook elk jaar de gevoelige snaar te raken. Dit jaar was dat niet anders, met een ode van Louis Van Der Linden (1931-2020) en het buikschuiven. Verderop in dit nummertje vind je de tekst van het huldlied. Maar hier hebben we het al even over dat buikschuiven, dat door Louis legendarische proporties aannam.

In de jaren zestig van de vorige eeuw lanceerde Louis met zijn “Kalfortse Beiren” het buikschuiven. Elke vrijdag voor de jaarmarkt wanneer er voldoende drank in de man was, werd de vloer van café Centrum overgoten met bier en waagden de aanwezigen zich aan diverse disciplines: krachtschuiven (om het verst), sierschuiven, precisieschuiven, panoramisch schuiven en acrobatisch schuiven. Zo ontstond een originele cafésport, met natura prijzen. De cafébaas, die zijn zaak ter beschikking stelde, verdiende een goeie cent, want het vergoten én gedronken bier moest natuurlijk worden gekocht

Volgens de bedenker was het vooral leuk toen alle aanwezigen samen “buikschoven”. Dit veranderde in de jaren tachtig toen pogingen werden ondernomen om de “sport” nieuw leven in te blazen. Het bier werd ge-

deeltelijk vervangen door groene zeep. Nieuwe schuivers als “Reinold van het Groene Bos(serrez)” vervoegden de organisatoren. Café Centrum werd als locatie vervangen door de zaal van de kleuterschool of het grasveld in het Fabiolapark. Onze KWB nam even de organisatie over. Buikschuiven bleek een sensatie, die vele kijklustigen lokte en aandacht van ver buiten Kalfort kreeg.

De charme ging er geleidelijk aan wel wat af, omdat er meer toeschouwers dan deelnemers waren, meer “kijkers” dan “doeners”, zoals Louis het zelf stelde. Omdat de buikschuivers meer werden bekeken, dan onder elkaar ongedwongen plezier maakten, verdween het buikschuiven. Maar wie weet wordt er terug op een dag mee gestart, gewoon spontaan zoals het is begonnen en zonder dat het op een kermisprogramma staat. Wie neemt de fakkel over van Louis?

GESPREKJE MET LUDO SCHEVENHALS

In het kader van onze gesprekken met dorpshuisvrijwilligers, maken we graag plaats voor één van de pioniers, Ludo Schevenhals.

Dag Ludo, kan je je even voorstellen?
Ik ben geboren op de Kleine Amer. En ook al kregen wij geen uurwerk op de kerktoeren te zien, toch voel ik mij echt een geboren en getogen Kalfortenaar.

Na mijn middelbaar onderwijs op SJA-BI studeerde ik aan het Hoger Instituut De Nayer ("de Melaan") in Mechelen. Mijn legerdienst voerde ik uit als soldaat-milicien in het Log C2 annex Militair Hospitaal in de Lange Leemstraat/Marialei te Antwerpen. 's Middags mocht ik gaan eten in de kantine die nu door Sergio Herman omgebouwd werd

tot luxe restaurant The Jane. Toen was het eten er alleszins minder lekker!

Na die periode hield ik het dagelijkse pendelen voor bekeken en ging aan het werk bij de pillekesfabriek van den Upjohn "oep de Lichter", juist naast Tomado. In de fabriek die later Pfizer werd, kreeg ik in 25 jaar zowat alle hoeken, kanten, activiteiten en processen van de fabriek te zien. Om mij daar ten slotte de laatste 15 jaar te amuseren als Industrial Management Engineer in de afdeling Plant Performance Management. Door Corona is Pfizer nu wereldwijd bekend als productiecentrum voor het vaccin. Sinds 1 mei van dit jaar heb dit werk achter mij gelaten om full-time ten dienste te staan van ons Lydia en de twee kleinkinderen.

Ludo doet ook zijn deel bij de eerstesteenlegging van het dorpshuis in 2013.

Ondertussen was ik ook uitgeweken naar Puurs-City, waar ik al meer dan 40 jaar met veel plezier woon. Maar hoe aangenaam en gezellig het wonen in Puurs ook is, hoe boeiend de Puurse leefgemeenschap en dorpskern ook in evolutie is, mijn Kalfortse DNA kan niet weggecijferd worden. Daar is nog geen enkel vaccin tegen opgewassen!

Als kleine snootap ging ik in navolging van mijn vader Jan muziek leren. Eerst solfège bij Marcel van Spère van den Tjok (Cloostermans) en Lowieke Bal (Smedts). Daarna de lessen bugel in de Kalfortse academie in het tuinhuis van Taaf Cat (Decat). Zo kwam ik in 1966 aan de pupiter te zitten bij de fanfaars, die toen nog samen speelde met de “Bla” (de liberale harmonie van Puurs) onder leiding van Alain Van Stappen. Bij de historische fusie van 1968 tussen de fanfaars en de pompiers moest ik de

bugel inruilen voor een klarinet, kundig aangeleerd door Franske De Laet.

Ik heb daarna de Harmonie Concordia-vrienden zien evolueren tot de prachtige vereniging die zij vandaag is. Ik ben dan ook apetrots en fier het voorrecht te hebben om na 10 jaar ondervoorzitterschap nu al 13 jaar voorzitter te zijn van deze vereniging.

Hoe ben je bij het dorpshuis betrokken geraakt?

Het is vanuit de harmonie dat ik ook – via de parochiezaal – bij Vrededaal terecht ben gekomen. Toen wij met de harmonie begin van de “nullies” (jaren 2000-2010) voor de tweede keer zonder lokaal kwamen te zitten na de sluiting van zaal ‘De Hert’ begin jaren ‘80 en de verkoop van de ‘Rubens’, leek het mij beter om onderdak te zoeken in een locatie die minder afhankelijk was van een commerciële uitbater maar meer door een globale gemeenschap gedragen werd. En zo kwamen wij met de harmonie in de parochiezaal terecht. En daar ontspoon zich op een “blauwe maandag” een gesprek tussen Henri Vermeiren, Luc Schokkaert, Ludo Schampaert en mezelf omtrent het – op zijn zachts gezegd – toch niet meer zo optimaal zijn van de toenmalige parochiezaal. Zouden wij eens niet moeten denken aan een kleine renovatie? Die ‘kleine’ renovatie heeft na een denken rijpingsproces van meer dan 10 jaar, uiteindelijk geleid tot de huidige site: afbraak parochiezaal, bouw van een nieuw dorpshuis met mooie parktuin en oprichting van een brasserie.

Wat is je belangrijkste taak?

In de nieuwe opgerichte vzw ben ik ondervoorzitter en probeer ik mij bezig te houden met het inrichten en ondersteunen van evenementen van Groep-V. Want hoe mooi ons dorpshuis – ons Kalfortse dorpshart! – ook staat te blinken, het uiteindelijke doel is nog altijd om de Kalfortse leefgemeenschap te ondersteunen én in beweging te houden. De missie van Groep-V om het stenen dorpshuis een ziel te geven is nog steeds brandend actueel. Daarom stel ik samen met de andere Groep-V medewerkers alles in het werk om een boeiend jaarprogramma samen te stellen met voor elk wat wils. Zo organiseren wij bijna elke maand één activiteit: van een proeverij of een pokeravond tot Park Populair, van een lezing tot een dansavond. En natuurlijk hét Kalfortse hoogtepunt: de kermisweek.

Zijn er zaken die je wil verbeteren?

Ik ben ervan overtuigd dat wij in Kalfort met de ganse Vrededaalsite (dorpshuis en parktuin) over een zeer sterke troef beschikken. En dat vele ons omliggende dorpen ons daarom benijden. Toch denk ik dat er nog een hele weg af te leggen is om het geheel zo breed mogelijk te laten dragen door de Kalfortse leefgemeenschap en iedereen te overtuigen van de bijna unieke troef waarover wij beschikken. Daarvoor wil ik mij blijven inzetten.

Hoe hou je de drive erin?

De energie hiervoor put ik o.a. uit het plezier om mensen te zien feesten in de prima infrastructuur van ons dorpshuis en uit reacties die komen van mensen

die te gast, maar niet bekend zijn met ons dorpshuis. Hun bewonderende reacties en uitingen van respect voor dit privé initiatief (als vzw) zijn voldoende brandstof om mijn motor draaiende te houden. Ik noem hier slechts enkele namen: Paul Michiels, Belle Perez, bandleden van verschillende groepjes die te gast waren op de voorbije kermis of Groep-V activiteiten.... Allemaal uiten zij spontaan hun bewondering voor onze infrastructuur.

Misschien wel de meest frappante reactie (zeker naar impact): toen ik mijn eigen Pfizer collega's had overtuigd om voor een externe afdelingsvergadering eens te kiezen voor Vrededaal, kreeg ik 's anderendaags een interne mail te zien van mijn afdelingsdirecteur - die ook aanwezig was geweest en die ik een uitgebreide rondleiding had gegeven - gericht aan een ganse scala aan kaderen en leidinggevendenden. Zij meldde "...in de onmiddellijke buurt van de fabriek een nieuwe, mooie en zeer geschikte infrastructuur gevonden te hebben voor externe vergaderingen en trainingen en deze zeker te overwegen bij volgende organisaties...". Interessant natuurlijk dat zij ook mij op de hoogte bracht van het bestaan van Vrededaal!

Een laatste woord?

Ik hoop dat alle Kalfortenaren zich vandaag en in de toekomst bewust blijven van de troeven van ons dorpshuis annex parktuin. Een beetje chauvinisme mag heus wel en mag ook getoond en uitgedragen worden. Kalfortenaren, wees fier en schaar u mee achter ons dorpshuis!

NIEUWS VAN DE CONCORDIAVRIENDEN

Ja ja, we zijn er bijna! Het einde van de corona-ellende lijkt nu echt wel in zicht. De voorbije maanden en weken konden we stap voor stap terugkeren naar ons leven van vóór de pandemie. Daar hebben we met z'n allen van genoten.

Voor onze vereniging kwam de heropstart (en dus de eerste stap in de richting van de normaliteit) op vrijdag 11 juni, toen we na meer dan zeven maanden stilte weer konden repeteren in ons vertrouwde repetitielokaal, dorpshuis Vrededaal.

Die eerste repetities waren zeker niet gemakkelijk. We zaten op anderhalve meter van elkaar, en de afstand van de ene kant van het orkest tot de overkant was gigantisch. Dat maakt

het heel wat moeilijker om muzikaal samen te blijven. Maar nadat we enkele repetities hard hadden gewerkt en muziekstukken talrijke keren hadden doorgespeeld, sprak onze dirigent de gevleugelde woorden: “De sound is terug!” Gelijk heeft hij: we zijn terug op elkaar ingespeeld, de balans zit goed en het voelt ook voor ons heel comfortabel aan.

Gelukkig maar trouwens, want ons eerste wederoptreden stond al snel voor de deur: het kermisconcert in de parktuin van het dorpshuis op 28 augustus. We speelden herkenbare nummers, zoals ‘Music’ van John Miles, ‘El Condor Pasa’, ‘Robin Hood’, en maakten ook ruimte voor solowerken van de hoorns, de dwarsfluiten, de trompetten en de saxofoons. We sloten

af met 'We zullen doorgaan' van Ramesses Shaffy – ons corona-lijflied. En dat was ook de boodschap die we aan het publiek wilden meegeven: we zullen doorgaan, met z'n allen!

Een dag later waren onze muzikanten opnieuw op post. Het was al heel lang geleden dat we met onze vereniging nog eens de straat op konden trekken. Opvallend veel muzikanten waren er dan ook maar wat graag bij tijdens de 33ste editie van de Maria-omwegang. Samen met het Mariabeeld waren wij, ten opzichte van vorige edities, naar voren geschoven in de omwegang en liepen nu als een van de eerste groepen door de Kalfortse straten. Het voelde heel fijn om dat na een onderbreking van een jaar opnieuw te kunnen doen. De nieuwe formule met toonmomenten en het hertekende parcours werden ook door ons gesmaakt. Enkel het weer was een spelbreker, maar niemand die zich daar na meer dan een jaar corona-ellende nog druk over maakte...

Op de dag van de Maria-omwegang stonden wij overigens ook in voor de uitbating van het dorps huis. De invloed van het slechte weer werd daar gecom-penseerd door de drang van de Kalfort-tenaren en aanverwanten om samen feest en kermis te vieren, zodat we van een succes mochten spreken. Tijdens het uurtje zon dat ons in de namiddag gegund was, werd haast de hele voor-raad croques, hamburgers en hotdogs erdoor gejaagd ... Dank aan al wie een hapje kwam eten of iets kwam drin-ken! In samenwerking met Dorps huis

Vrededaal vzw was er tijdens onze uitbating 's avonds nog een optreden voorzien van coverband Uncle Phil. Fantastische artiesten en een schit-terende groep, dat zeker, maar helaas was ook daar het slechte weer spelbre-ker. Hopelijk krijgen ze volgend jaar een herkansing!

Na de kermisoptredens doken wij al meteen opnieuw ons repetitielokaal in, want we moesten immers dringend aan de voorbereiding van ons najaars-concert beginnen. Dat staat gepland op zaterdag 6 november in cc Binder. Onder de noemer 'Concordiavrienden LIVE' herontdekken we dan graag samen met u de geneugten van een écht concert, in een échte concertzaal, met échte muzikanten en een écht publiek. We brengen een zeer toegankelijke mix van harmoniecomposities en covers, met het enthousiasme en de liefde die u van ons gewend bent. De muziek van populaire groepen als Queen en Coldplay, maar ook uit films zoals Star Wars en Indiana Jones passeren onder andere de revue. Voor elk wat wils dus! Kaarten zijn nu al te koop via onze website www.concordiavrienden.be.

We hopen u snel terug te zien en zullen dan samen met u klinken op onze herwonnen vrijheid. Proost, en graag tot snel!

De Concordiavrienden

MANIFLEX EN KALFORT KERMIS

Eind augustus is voor Kalfort steevast een periode van feest. Kalfort Kermis luidt het einde van de zomer in, een laatste kans om de bloemetjes buiten te zetten. Dit jaar snakte de Kalfortenaar des te meer naar een week van feest en plezier, na een periode van lockdowns, gesloten café's en weinig menselijk contact.

Ook Maniflex wilde deelnemen aan de feestvreugde. Doorheen de hele kermisweek organiseerde Wim Servaes, het brein achter Maniflex, activiteiten voor en door Kalfortenaars. In het gezelschap van schepen Hilde Van der Poorten, Tieu Peeters (Kalité) en Ludo Schevenhals (dorpshuis) mocht Wim van de eerste kermispint proeven en zo de feestelijkheden op gang trekken.

Op donderdag verzorgde Maniflex een Diner dansant. De 120 deelnemers konden genieten van een heerlijke maaltijd

met een streepje muziek op de achtergrond. De opbrengst van het diner, ongeveer 1200 euro, werd verdeeld over een resem aan verenigingen. Kortom, Diner Dansant is zeker voor herhaling vatbaar!

Zaterdagochtend kreeg Kalfort een bezoekje van Herman Verbruggen, beter bekend als Marcske van de Kampioenen! Wim en Herman verwelkomden de tientallen gezinnen die naar de tuin van dorps huis Vrededaal waren afgezakt om te genieten van een Ontbijt mét een ster. Met de hulp van Wims dochter Lien, werden 160 ontbijters op hun wenken bediend. Halverwege sprong Gene Thomas het podium nog op om de aanwezigen te verwennen met enkele leuke meezingers.

Maniflex kleurde zo mee het slotweekend van Kalfort Kermis 2021!

MARIA-OMMEGANG 2021

We hebben een bewogen ommegang achter de rug. En dat was niet alleen aan de voorbereidingen te merken. Corona drukte een zware stempel op de organisatie. Een overzicht en een evaluatie...

Lange tijd bleven we in het ongewisse. Kon de ommegang doorgaan en hoe kon hij doorgaan? We organiseerden de pasbeurten op een andere manier en ook later op het jaar. De kledij werd meegegeven met de deelnemers, wat bij het comité toch ook met een klein hartje gebeurde. Want zouden we alles wel terugkrijgen? Er was veel administratie en overleg nodig. Er werd veel samengezeten met de mensen van onze gemeente voor de promotie en logistiek van de toonmomenten. Ook op de dag werden er wat hinderenissen opgeworpen. De weersomstandigheden waren niet bepaald schitterend te noemen.

Al deze bijzondere omstandigheden hebben ons er niet van weerhouden om een mooie ommegang neer te zetten. We zijn kunnen uitgaan en we zochten oplossingen voor wat fout liep: een paard te weinig, dan maar een tractor; plastic zeil om het beeld te beschermen enz. Perfect is het allemaal niet, maar de toonmomenten waren een succes. Ook de omwisseling van het mariale en historische gedeelte was geslaagd. De tribune was een meerwaarde. De startplaats in de Gezellelaan voelde vertrouwd aan. Er was meer sfeer in het dorp.

Blijvend probleem zijn de gaten die vallen. Hier is ons concept van veel toneel en dans natuurlijk verantwoordelijk voor. Het is moeilijk om op te lossen, zonder veel van de meerwaarde van onze ommegang te verliezen. Blijvend probleem is ook het vinden van een goed parcours. Het is in

Kalfort niet gemakkelijk. Kalfortdorp was nu fijn, maar langs de foor in de Schipstraat is eigenlijk niet OK en in de Coolhemveldstraat zijn er geen toeschouwers. We wisten dat dat ging gebeuren. We zien weinig alternatieven, maar kunnen er samen over nadenken.

Het gevoel van tevredenheid overheerst (en dat konden we in 2019 niet zeggen). Het ommegangcomité wil iedereen, die weer in team zoveel heeft gerealiseerd, en alle deelnemers (dit jaar ondanks Corona meer dan 600) hartelijk danken voor het enthousiasme. Het deelnemersveld is heel jong. Zovele jonge mensen die er graag bij zijn, is gegarandeerd een wissel op de toekomst. Vele processiecomités benijden ons die jeugdige inbreng.

Vergeeten we ook niet dat we nog een interessante wandeltentoonstelling door ons dorp konden realiseren. Als alles meezit, gaan we volgend jaar te-

rug voor een “gewone” tentoonstelling in de kerk.

De opdrachten naar volgende jaren zijn niet min:

- een verjonging van ons comité
- een mooi concept voor de “kleine” ommegang
- een nieuw scenario voor de grote ommegang in 2024
- blijvend de drive erin houden
- een oplossing zoeken voor het stallen van onze wagens
- een ruimte zoeken voor het versieren van de wagens op zaterdag
- een vernieuwing van onze groep bloemen en versiering

Aarzel niet ons te contacteren, mocht je ons met één van deze problemen kunnen helpen, of suggesties hebben voor een oplossing. **Op naar de 34ste ommegang, die plaatsvindt op zondag 28 augustus om 11u!**

Dank aan pater Fons

Op 10 juli 2021 overleed pater Fons Heymans, pastoor van Kalfort van 1987 tot 2001. Toen hij pastoor werd, begreep hij het belang van de toenmalige processie voor Kalfort. Hij zette de vernieuwingen in gang en ondersteunde ze voor 200 %. In 1988 was hij dan ook heel fier met het succes van de 1ste Maria-omwegang. Hij stond achter het comité, organisatorisch, moreel én financieel. Van zodra het schip op koers was, liet hij de omwegang in de goede handen van het comité. Wij houden allemaal de beste herinneringen over aan pater Fons: motiverend, enthousiast en joviaal. Bedankt, pater Fons, voor wat je voor Kalfort en de Maria-omwegang hebt betekend.

Wij gedenken

Sinds de vorige omwegang zijn enkele trouwe deelnemers van onze omwegang gestorven. Vaandeldrager Eddy Maes overleed op 29 november 2019. Hij had zich in 2019 nog laten vervangen in de vaste overtuiging er de volgende keer bij te zijn. Zijn vader Jules overleed op 20 augustus 2021. En op 26 september ontviel ons de trouwe flambeewdrager Jos De Wachter. Louis Van Der Linden verliet ons op 2 januari 2020, Daniël Kerremans op 25 mei. Louis en Daniël figureerden in onze groep blinden en waren elk jaar trouw op post. Van Louis is geweten dat hij zijn kinderen ook verplichtte mee te stappen, om de Kalfortse traditie levend te houden. De groep blinden stapte ook dit jaar op, zonder Daniël en Louis, maar met heel veel goede herinneringen aan hen.

Wij danken

Waar zit al het materiaal? Waar wordt er gewerkt? Het omwegangmagazijn (met kledij en kleine attributen) bevindt zich in dorps huis Vrededaal. Grote stukken, karren en wagens worden opgeslagen in de schuur van Lucas en Lydia Van Der Linden-De Brouwer. Daar wordt ook aan de wagens gewerkt.

Sinds 2003 kon onze werkgroep bloemen en versiering in de garage van Ludo Van Meulder op de Kleine Amer terecht. Zaterdag voor de omwegang werden de auto's geruild voor de omwegangwagens en de technici door bloemenschiksters. Ludo is ondertussen gestopt met zijn bedrijf. 2021 is dus het laatste jaar. Wij danken Ludo heel hartelijk voor het gebruik van zijn garage en de flexibiliteit die hij altijd toonde, zodat het werk altijd vlot kon verlopen. Wie helpt ons aan een nieuwe locatie?.

OKRA TERUG UIT DE STARTBLOKKEN

De afgelopen periode zijn we thuis moeten blijven en hebben we niet veel mensen kunnen ontmoeten. Het heeft ons bevestigd hoe belangrijk het is om mensen te ontmoeten en in beweging te blijven. OKRA is ontmoeten en activiteiten delen met elkaar. OKRA is thuis komen. Er wordt gelachen, verteld, verdriet gedeeld en geluisterd. Dit willen we blijven realiseren in Kalfort.

OKRA (vroeger KBG) organiseert al jaren ontmoetingsactiviteiten in Kalfort. Doorheen deze jaren hebben ontelbare vrijwilligers zich ingezet voor OKRA in Kalfort. We willen hun werk graag blijven verder zetten.

De afgelopen periode hebben we gewerkt aan een programma waarbij bewegen en ontmoeten centraal staan. We komen terug naar buiten en nodigen iedereen uit om mee te doen. Hier volgt ons programma.

Zumba

Vanaf september zijn we gestart met lessen zumba. Kom jij mee dansen en bewegen in leuk gezelschap?

Wanneer: 13 oktober, 27 oktober, 17 november en 1 december

Van 14 tot 15 uur

Waar: Dorpshuis Vrededaal

Prijs: 45 euro (5 lessen) of 9 euro per les

Wandelen

Elke derde donderdag van de maand verkennen we Kalfort en omstreken.

We maken een mooie wandeling en sluiten af met een lekker drankje. We spreken af om 14 uur aan de kerk van Kalfort.

Wanneer: 21 oktober, 18 november en 16 december

Zin om mee te doen?

Heb je zin om mee te bewegen tijdens de zumba les of kom je graag mee wandelen? Geef ons dan zeker een seintje 015 40 57 45 of anke.hens@okra.be

We zijn op zoek naar 55-plussers die ons mee willen helpen? Heb jij zin om mee wandelingen uit te stippelen? Misschien wil je graag iets anders organiseren voor 55-plussers? Contacteer ons dan zeker op bovenstaande contactgegevens..

HULDELIED LOUIS VAN DER LINDEN

Melodie Gigi L'Amoroso - Dalida - Tekst: Eddy Daems - Gezongen op Kalfort
Zingt 2021 door honderden enthousiaste zangers.

Pakt een fris pintje bier
Smijt het oep de plassier
En doe daar een goei scheut van bruin zeep bij
Doed aa lijfke dan uit
Berrevoets gaat 't vooruit
Mokt naa de baan veur 't schuiven maar rap vrij

't Es een Kalfeuts gedacht
Echt een sport veur de nacht
Bekan olympisch tei nie veul gescheeld
Deu de Vander bedacht
Oep ne kerremisnacht
Zo aan de voet van ons Mariabeeld

En was de baan goe glad
riep iedereen goe zat:
Daar edde...

Louis Van Der Linden
Een ras apaat, ne goeie maat mé vele vrienden
Louis Van Der Linden
Nen bollen buik, ne fermen duik, kost allien in Kallefet vinde
Het buikschuiven da was zijn groot genot
Hij schoof zo elegant, zo schoon begot

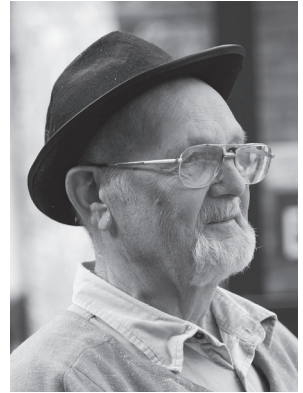
Ja, mense, mé de kerremis sta Kallefet oep zijne kop. Allé, zie naa, waar fiésten ze nog tien dagen gelek as ie? Maar het strafste dat w'in Kallefet ooit gedaan emme, 't wier weireldnuus... was 't buikschuiven, mé ne zatte kop zo taags veu de jaremet. Ik stond mé mijn maten van de Kallefetse Beiren aan den toog van café Centrum in 't deurp. Welle hadden al serieus wa bier gezopen en veul gesmost... en toen kwam het ineens... lijk een mirakel!

Kalfet wier zo bekend
Deur dat evenement
Het hei ooit in 't Parochieblad gestaan
't Kwam zelfs in de gazet
'k Had gelezen 'veul tet'

Da ging zo rap al oep die gladde baan

Het wier stil in 't café
 As de eerste vraa glee
 Ze schoof zo sierlijk, zo schoon, zo magnifiek
 Ja, da was een genot
 Het publiek da wier zot
 Een schoon postuur, effenaf iél sjiek

En was de baan goe glad
 riep iedereen goe zat:
 Daar edde...

Onnozel doen dat emme z'ier ook altijd goe gekunnen: telefoneren met de slurf van nen olifant, in de beik springen... En da buikschuiven da kregen we nooit genoeg van: eerst in café Centrum, dan in 't Fabiolapark en later in de kattekesschool... De facteur pas-seerde daar 's mergens al as de mensen nog aan t schuiven waren. Jaande, w'emmer veul deugd van gat. Oh mannekes, ik denk toch dikkes aan terug aan dieje schonen tijd.

't Was daar al op ne kiér
 de finale mé vier
 De Vander (Den Bosserez) die deed daar toen ook aan mee
 En aa stond aa gereed
 Iélegans in het zweet
 De Vander ging na veur den bloemekée

Oep die killige vloer
 Schoof hij richting de koer
 De landing, manne, dat was echt nie te doen
 Zijne kop in 't gemak
 Hij kreeg daar zijne krak
 Zo wier hij nooit gién weireldkampioen

En toen da 'k uit 't gasthuis kwam stond ik daar in 't deurp zo stillekes en allien. 'k Docht: die gon mij nie meer zien staan... En iniens kwam daar ene van achter 't oep-per. 'Awel, wie we daar emme: de Vander!' En daar stond ... 't Is nie waar ee, komme die allemaal veur mij? Frans van Sanders, Maria Peutte en Jeanne Van den Boel, Louis den Ezel, de Moe, Greetje van Dorreke, de Smoel van achter d'hovenen en Wim & Chris van Wim & Chris, ... En wat adde die in hun hand? Nen bloemekee nondedju... Allemaa veur mij, veur...

KERMIS IN HET DORPSHUIS

Wat een ontlading! Na vele maanden inactiviteit mochten we opnieuw “gasten” ontvangen in ons dorps huis. Ondanks de mindere weersomstandigheden, werd het één groot feest.

De eerste vrijdag werd de toon al onmiddellijk gezet. Want nog nooit was er zoveel volk geweest op die avond t.v.v. Muco. Er broeide duidelijk iets! Zaterdag werd de lijn doorgezet, al dachten we hier toch iets minder volk te zien dan in 2019. De weersomstandigheden waren dan ook niet zo ideaal. Maar zij die er waren konden genieten van het optreden van onze Concordia-vrienden, het jeugdige enthousiasme van Tenorin en de klassebaks Lost souls and Friends. Samen met de sfeer die ons werd gebracht door Zazzu werd het een meer dan geslaagde avond.

Het miezeren op ommegangdag kon honderden feestvierders niet beletten er een lap op te geven en de stilletjes aan herwonnen vrijheid volop te gebruiken. De mensen van de harmonie

hebben het geweten! Door het slechte weer kon Uncle Phil helaas niet op de verdiende belangstelling rekenen.

Maandag was het gezellig druk in onze tuin en zorgden de VKSJ-meisjes voor de uitbating. Ondanks de kille avond werd Kalfort Local op dinsdag opnieuw een voltrefter met gewaardeerde optredens van LIF en A little Bra Band. LESCO zette de dorps tuin in vuur en vlam. Donderdag was Maniflex aan zet met Diner Dansant, goed voor 120 deelnemers. Vrijdag werd door het verplaatsen van ‘Kalfort zingt’ een intermezzo, maar zaterdag werd het met Ontbijt met een ster en de prijsuitreiking van de Ronde van Kalfort weer een topdagje onder een stralend zonnetje. De familie “bubbel” dag was een eerste schuchtere poging om ook de laatste zondag in te vullen.

In elk geval en zeer kort: we zijn tevreden. En we hopen natuurlijk dat vele Kalfortenaars opnieuw hebben kunnen genieten van hun dorps huis.

WOORDJE VANUIT DE PAROCHIE

Wanneer de herfst er aankomt, be-reiden wij ons in de Kerk traditioneel voor op het feest van Allerheiligen en het daaropvolgende feest van Allerzielen. Allerheiligen wordt gevierd op 1 november, Allerzielen wordt herdacht op 2 november.

De feesten horen eigenlijk bij elkaar. Op Allerheiligen voelen wij ons verbonden met al degenen die ons reeds zijn voorgedaan en die nu bij God zijn voor het eeuwig leven, en op Allerzielen gedenken wij al onze lieve doden, en bidden wij voor hen, opdat zij ook van het eeuwig leven zouden mogen genieten. De feesten zijn dus feesten van grote verbondenheid: verbondenheid met alle heiligen en met al onze lieve doden. We geloven dat de dood ons niet definitief van elkaar scheidt, maar dat de gehele mensheid op één of andere manier één grote familie blijft vormen, over de dood heen.

Om nog even de betekenis van de feesten van Allerheiligen en Allerzielen te verduidelijken, kunnen we een omweg maken langs de theologie. Op Allerheiligen vieren we de verbondenheid tussen onszelf, die nog op pelgrimstocht zijn naar de oever van de eeuwigheid, en al onze heiligen die reeds zegevierden in de hemel en genieten van een altijdurende vrede, vreugde en liefde. Op Allerzielen vieren we dan weer de band tussen onze lieve doden die nog worden gelouterd en onszelf die aan hen denken en voor hen bidden. Moeilijke woorden en ingewikkelde

theologie, maar die ons wel iets leren over het mysterie van de dood en van het leven.

Rond 1 november gaan wij graag naar de begraafplaats om onze doden te gedenken. We denken aan al wat we met hen hebben meegemaakt en dan komt ook vaak een gevoel van gemis naar boven. Ook denken wij dan na over het mysterie van leven en dood: waarom toch moet de dood ons scheiden van diegenen van wie wij houden? Zou er toch iets zijn na de dood waar wij weer allemaal samen zullen zijn, of is dit te mooi om waar te zijn?

Wij, christenen, hebben daar ook geen pasklaar antwoord op en delen mee in de gevoelens die dan iedereen te beurt vallen: verdriet, verlangen, vragen, vertwijfeling, hoop. Wij keren dan terug naar het fundament van ons geloof – de blijde boodschap – en proberen van daaruit naar het leven te kijken.

Wij wensen iedereen mooie feesten toe van Allerheiligen en Allerzielen, feesten van reële verbondenheid met elkaar en met al degenen die ons zijn voorgedaan.

Kurt Suenens, pr.

FAMILIENIEUWS

JOZEF DE WACHTER, WEDUWNAAR VAN JACQUELINE EERAERTS

(° Hingene, 30 oktober 1935 - + Lippelo, 26 september 2021)

Vleesgroothandelaar op rust

Oud-speler en trouwe supporter van KV Mechelen.

Oud-speler en trainer van FC Puurs Excelsior.

Oud-trainer van FC Wintam.

Ridder in de Kroonorde.

Vlees gaan leveren, babbeltje slaan, voetbal balanceren, danske placeren, vervoer voor de kleinkinderen arrangeren.

In tien keer huppelen en een korte sprint richting garage over de vers gemaaide gazon.

GPS niet nodig, microfoon evenmin en die nieuwe gsm, wat een stom ding.

Met petanqueballen jongleren, nog wat wiezen in 't Paternaat (werd soms wat laat), en ondertussen nog wat vers gecooiffeerde klanten naar huis chaufferen.

Claxonneke hier, "dank u" daar, stond altijd zonder morren voor iedereen klaar.

Snoeper, babbelaar, kapoen van 't eerste uur, 'ondanks alles' 't leven werd nooit zuur.

AUGUSTA DE BOECK, WEDUWE VAN BENEDIKT VAN BOSCH
(° Willebroek, 8 april 1939 - + Willebroek, 26 september 2021)

Door iedereen gekend als 'Gusta van de speelgoedwinkel'

Ik verlaat degenen die ik lief heb,

om degene die ik lief had weer te zien.

EMELIE SCHELFHOUT

(° Hingene, 3 februari 1931 - + Kalfort, 19 augustus 2021)

en haar echtgenoot

JULES MAES

(° Kalfort, 11 februari 1930 - + Kalfort, 20 augustus 2021)

Wij zijn dankbaar voor deze mooie levens in stille eenvoud en liefdevolle goedheid. De herinnering hieraan is ons uniek erfdeel. Lieve moeke en vake, het afscheid doet pijn, maar we vergeten jullie niet. We houden jullie levend in ons dagelijks doen en laten. We danken jullie voor de liefdevolle zorgen en de rijkdom van ons samenzijn.

EDWARD SLACHMUYLDERS, ECHTGENOOT VAN LILIANE PELEMAN

(° Puurs, 7 juni 1949 - + Kalfort, 17 augustus 2021)

ALFONS HEYMANS, MISSIONARIS VAN AFRIKA-WITTE PATER

(° Sint-Amands, 27 september 1933 - + Brugge, 10 juli 2021)

Priester gewijd te Eastview (Canada) op 31 januari 1959.

Missionaris in Malawi van 1961 tot 1975.

Regionaal overste van Malawi (1968-1975).

Coördinator eerste uitgave van de Bijbel in Chichewa.

Provinciaal overste van België (1976-1981).

Redactielid "Wereldwijd" (1982-1987).

Pastoor te Weert (1982), te Kalfort (1987), te Liezele (1994) en daarna van de drie parochies tot 2001.

Medewerkend priester te Kalfort, Breendonk en Ruisbroek (2002-2008).

Aalmoezenier van de Burgerlijke Luchtvaart (2005-2006).

Aalmoezenier van RVT De Hazelaar Kontich (2008-2018).

Pater Fons is missionaris van het leven. Iedereen weet dat indien zijn gezondheid het had toegelaten wij niet het geluk hadden gehad hem als pastoor te hebben. Dan werkte hij nu aan de oogst in het missieveld. Dit missionaris zijn tekent hem. Ten eerste kan hij er gewoonweg niet over zwijgen: op vergaderingen en in zijn preken steekt Malawi regelmatig de kop op. Maar daarnaast is hij ook missionaris in woord en daad. Hij is gevoelig voor menselijk leed en heeft oog voor de soms harde realiteit. Hij kent de beperktheid van zijn medewerkers en forceert ze dan ook niet. Maar hij is zo nu en dan koppig en kan sterk uithalen naar toestanden die hij onrechtvaardig acht. Hij is een doorzetter, maar ook iemand die gewoon is tussen mensen te werken. Verre van hem om zich op te sluiten in zijn pastorie en de deur op slot te doen. Hij moedigt ons aan om over het muurtje van onze eigen parochie te kijken: deel te nemen aan vormingsinitiatieven op dekanaal en vicariaal vlak, oog te hebben voor de problemen van derde en vierde wereld.

KALFORTSE KALENDER

Zo. 24 oktober
Za. 6 november
Zo. 7 november
Wo. 24 november

Prijsuitreiking zoektocht
Concordiavrienden Live
November Rain
Novemberlezing

harmonieorkest
Concordiavrienden

NA RUIM ANDERHALF JAAR EINDELIJK WEER ...

LIVE

ZA 06/11/2021 | 20:00 | CC BINDER
tickets 12 euro | <12 jaar 10 euro
vanaf 01/10 via WWW.CONCORDIAVRIENDEN.BE

AAN DE KALFORTENAREN

OPROEP

Het dorpshuis draait maar dankzij de vele verenigingen bezoekers en gebruikers, maar ook uw financiële steun is meer dan nodig.

Elke euro helpt! Met 40 euro kunnen we één stoel afbetalen, met 75 euro één vierkante meter parket, met 100 euro één tafel en met 250 euro één kubieke meter metselwerk. Met elke gegeven euro kunnen we een deeltje van ons dorpshuis terugbetalen! De Koning Boudewijn stichting verleent haar medewerking aan het project.

Een bijdrage is hartelijk welkom op rekeningnummer BE10 0000 0000 0404 van de Koning Boudewijnstichting met vermelding '***128/2866/00066***'.

MET DE STEUN VAN...

LEROY C&A
bvba

- Alu constructies
- Veranda's
- Ramen en deuren
- Rolluiken
- Vliegdeuren
- Ballustrades
- Glaswerken

**Uw logo ook hier?
Neem contact met
ons via dorps-
huis@kalfort.be**

www.leroy-alu.be
Tel: 03-889 15 24

puurs-sint-amands

Vlaanderen
verbeelding werkt

**Provincie
Antwerpen**

Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling - Europa investeert in zijn platteland

Het 120° Kalfortse Klokske verschijnt in december 2021.
Artikels zijn welkom tot 1 december 2021 bij de redactie.

Wie wil helpen dit blaadje gratis te verspreiden, kan een vrijwillige bijdrage storten op rekening BE04 7330 5164 2931 - KRED BE BB van vzw Dorpshuis Vrededaal, met vermelding Kalfortse Klok.

Lezers van buiten Kalfort die het tijdschrift per post willen ontvangen, betalen een minimale bijdrage van 20,00 euro.

